DZIENNIK URZĘDOWY

Wojewódzkiej Rady Narodowej

W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 2 grudnia 1975 r. Nr 9 Poz. 49—50

Treść:

Poz. 49

UCHWAŁA Nr X/46/75

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

z dnia 17 listopada 1975 r.

w sprawie stref chronionego krajobrazu.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. nr 26 poz. 139) w związku z art. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1975 r. nr 11 poz. 67) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala co następuje:

§ 1

Ustanawia się w województwie koszalińskim strefy chronionego krajobrazu, zwane dalej „strefami", których wykaz i opisy granic zawarte są w załącznikach nr 1 i 2 do uchwały.

§ 2

Ustala się zasady zagospodarowania stref — w załączniku nr 3 do uchwały.

§ 3

Organy administracji państwowej i jednostki organizacyjne prowadzące na obszarach stref (§ 1) działalność planistyczną, inwestycyjną i inną obowiązane są do przestrzegania zasad o których mowa w § 2.

§ 4

Upoważnia się Wojewodę do wyznaczania obszarów wymagających szczególnej ochrony oraz określenia zasad ich zagospodarowania, a także do uaktualniania i wprowadzania zmian granic obszarów chronionych.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Koszalinie

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
Władysław Kozdra

Załącznik Nr 1
do uchwały nr X/46/75
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Koszalinie
z dnia 17 listopada 1975 r.

ZESTAWIENIE

powierzchni stref chronionego krajobrazu

w województwie koszalińskim

Lp.	Nazwa obszaru	Powierzchnia ogólna ha	W tym powierzchnia ha		
			lasy państwowego gospodarstwa leśnego	lasy niepań. i inne	wody
1	2	3	4	5	6
1.	Pojezierze Drawskie	100.053	26.097	248	11.006
2.	Koszaliński Pas Nadmorski	48.330	7.333	756	4.380
3.	Okolice Polanowa	1.857	1.271	—	14
4.	Dolina Radwi (Mostowo—Zegrze)	3.560	2.880	—	315
5.	Okolice Żydowo—Biały Bór	12.350	3.510	15	1.020
6.	Jeziora Szczecineckie	18.000	5.861	—	3.697
7.	Okolice Kalisza Pomorskiego	1.580	1.190	—	72
	Ogółem strefy chronionego krajobrazu	185.730	48.142	1.019	20.504

Załącznik Nr 2
do uchwały nr X/46/75
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Koszalinie
z dnia 17 listopada 1975 r.

OPIS GRANIC

stref chronionego krajobrazu na terenie woj. koszalińskiego

1. Pojezierze Drawskie

Ze Szczecinka granica obszaru chronionego biegnie w kierunku zachodnim drogą państwową do Barwic. Osiągając skrzyżowanie tej drogi z drogą lokalną Juchowo — Nowy Chwalim granica skręca w kierunku południowym przez Jeziorki i Juchowo do osady Kłosówka. Stąd granica biegnie drogami lokalnymi w kierunku zachodnim do Uniemina, a następnie przez Piotrowo do Komorza. Z Komorza drogą lokalną w kierunku północno- zachodnim do wsi Polne i dalej w kierunku południowo-zachodnim przez Czarne Wielkie do osady Kuszewo. Stąd drogami gruntowymi (wiejskimi) przez Prosinko i Prosino do osady Bielice. Z osady Bielice granica biegnie w kierunku północno-zachodnim zakładowymi drogami leśnymi do osady Zdroje i dalej nie zmieniając kierunku przez Brzękowice do Ogródna. Stąd dalej w tym samym kierunku do Połczyna Zdroju. Osiągając Połczyn Zdrój granica skręca w kierunku południowym drogą państwową przez Toporzyk do Gawrońca. Stąd drogą lokalną przez Stare Resko do osady Rycerzewko. Tutaj granica opuszcza drogę lokalną i biegnie zakładowymi drogami leśnymi w kierunku południowo-zachodnim do osady Karsibór, gdzie osiąga drogę lokalną i nie zmieniając kierunku biegnie do wsi Łabędzie. Tutaj granica zmienia kierunek na południowy i biegnie drogami wiejskimi przez Lasocin, Nętno, Olchowiec, Rozłąki, Gogółczyn do Drawska Pomorskiego. Z Drawska granica biegnie drogą państwową w kierunku Mielenka Drawskiego (droga do Kalisza Pomorskiego). Minąwszy jezioro Wilże granica skręca z drogi państwowej na drogę lokalną zwracając się ku południowemu wschodowi i przez Karwice prowadzi do Sienicy. Stąd drogą lokalną w kierunku północno-wschodnim przez Żabinek do Wierzchowa. Z Wierzchowa drogą zakładową okrążając od południa jezioro Wąsosze przez osadę Wąsosz do Bobrowa. Stąd w kierunku wschodnim granica biegnie wzdłuż toru kolejowego relacji Złocieniec — Szczecinek, do stacji kolejowej Czaplinek. Ze stacji kolejowej Czaplinek granica biegnie w kierunku północnym drogami zakładowymi wzdłuż południowego i wschodniego brzegu jeziora Czaplino, a następnie wschodnich brzegów jeziora Matlino i jeziora Dołgie Wielkie do wsi Sikory. Z Sikor drogą lokalną przez Rakowo do Łubowa. Po opuszczeniu Łubowa granica obszaru chronionego biegnie linią prostą w kierunku wschodnim do wsi Smiadowo. Granica na tym odcinku przecina jezioro Pile w jego najwęższym miejscu pozostawiając w ramach obszaru chronionego północną, szeroką część jeziora. We wsi Smiadowo granica osiąga drogę lokalną Czaplinek — Szczecinek, którą biegnie przez Krągi, Jeleń, Przyjezierze, Jelenino i Sitno do punktu wyjściowego w Szczecinku.

2. Koszaliński Pas Nadmorski

Północną granicę chronionego obszaru stanowi wybrzeże Bałtyku na odcinku województwa koszalińskiego od 260 km do 345,5 km według numeracji przyjętej przez Urzędy Morskie. Granica poczynając od 260 km leżącego na wybrzeżu Bałtyku w miejscu, gdzie do morza dochodzi granica województw koszalińskiego i słupskiego biegnie w kierunku zachodnim do 345,5 km, to jest do granicy województw koszalińskiego i szczecińskiego znajdującej się nieopodal miejscowości Dźwirzyno. Stąd granica biegnie drogą lokalną w kierunku wschodnim przez Grzybowo do Kołobrzegu i dalej drogą państwową z Kołobrzegu do przecięcia się z torem kolejowym relacji Kołobrzeg — Koszalin i dalej granicą lasu w kierunku południowo-wschodnim, wschodnim i północnym do miejscowości Malechowo, następnie wschodnią stroną Malechowskiej Strugi do przeciecia się z szosą Kołobrzeg — Koszalin. Dalej tą szosą przez Ustronie Morskie, Będzino, Łękno, Mścice do miejscowości Buczyska. Stąd granicą lasu w kierunku północno-wschodnim do granicy miasta Koszalina i dalej granicą miasta do wysokości osady Chełm Koszaliński. Granica skręca następnie w kierunku południowo-wschodnim i biegnie drogami lokalnymi do skrzyżowania dróg Koszalin — Lubiatowo i Koszalin — Polanów. Na tym odcinku granica biegnie poprzez luźną zabudowę przedmieścia Bolesława Chrobrego, pozostawiając kompleks leśny w całości w obszarze chronionym. Od skrzyżowania granica biegnie drogą lokalną w kierunku Lubiatowa aż do drogi lokalnej nieutwardzonej biegnącej do osady Policko. Stąd granica biegnie w kierunku wschodnim do osady Policko, a następnie w kierunku wschodnim do wsi Maszkowo. We wsi Maszkowo granica przecina drogę lokalną Koszalin — Polanów i biegnie dalej w kierunku północnym drogą, a następnie rzeką Unieść. Z biegiem rzeki w kierunku północnym granica przecina drogę państwową Koszalin — Sławno i dochodzi do toru kolejowego tej samej relacji. Stąd granica biegnie torem kolejowym w kierunku północno-wschodnim, a następnie drogą lokalną przez Skibno, Wierciszewo, Bielkowo, wybudowania wsi Gleźnowo do Bukowa Morskiego i dalej wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Bukowskiego do osady Dąbki. Z Dąbek granica biegnie w kierunku północno-wschodnim drogą lokalną przez Bobolin, Żukowo Morskie do Darłowa. Z Darłowa, nie zmieniając kierunku granica biegnie drogą lokalną przez Zakrzewo, Kopnicę do Drozdowa, gdzie skręca w kierunku północnym i przez Barzowice, biegnie do granicy województwa. Stąd granica obszaru chronionego pokrywając się z granicą województwa biegnie w kierunku północno-zachodnim do brzegu morza to jest do punktu wyjściowego.

3. Okolice Polanowa

Granica bierze początek w mieście Polanów na skrzyżowaniu dróg państwowych Polanów — Miastko i Polanów — Sławno. Stąd biegnie drogą państwową Polanów — Miastko w kierunku wschodnim do krzyżówki szos nieopodal wsi Rzeczyca Wielka. Stąd biegnie drogą lokalną w kierunku północnym poprzez wieś R.chowo do wsi Wielin. We wsi Wielin osiągając asfaltową drogę lokalną biegnie w kierunku zachodnim aż do drogi państwowej Sławno — Polanów. Następnie granica biegnie drogą państwową Sławno — Polanów w kierunku Polanowa (południowym) do punktu wyjściowego.

4. Dolina Radwi (Mostowo — Zegrze)

Z miejscowości Niedalin granica obszaru chronionego biegnie w kierunku wschodnim linią ostępową w odległości ca 800 m. od rzeki Radwi i następnie jeziora Hajka do Rosnowa. Tu granica skręca na południe wzdłuż toru kolejki wąskotorowej, by po minięciu stacji kolejowej Rosnowo skręcić ponownie w kierunku wschodnim i biec drogami leśnymi zakładowymi równolegle do wschodnich brzegów jeziora Rosnowskiego w odległości 0,8—1,0 km. od niego. Granica mija drogę państwową Bobolice — Koszalin i na wysokości os. Młyńska skręca linią oddziałową w kierunku północnym. Granica na tym odcinku przecina rzekę Radew i w odległości ca 0,9 km od niej osiąga utwardzoną drogę lokalną Drzewiany — Mostowo. Drogą tą granica skręca na wschód i biegnie do Mostowa. Stąd, po minięciu drogi państwowej Bobolice — Koszalin granica nie zmieniając kierunku biegnie drogami lokalnymi przez Rosnowo do Niedalina, gdzie osiąga punkt wyjścio-

wy. Na całym odcinku granicy od Mostowa do Niedalina biegnie ona równolegle do jezior Rosnowskiego i Hajka w odległości 0,6—1,0 km, od zachodnio-północnych brzegów jeziora.

5. Okolice Żydowo — Biały Bór

Granica obszaru chronionego krajobrazu bierze swój początek we wsi Drzonowo na drodze państwowej Szczecinek—Biały Bór—Miastko i biegnie drogą lokalną po południowej stronie jeziora Drzonowskiego w kierunku wschodnim do granicy województwa słupskiego. Stąd w kierunku północnym granicą województwa do przecięcia się z drogą państwową Biały Bór — Człuchów. Dalej drogą państwową w kierunku północnym do Białego Boru i następnie przez Kaliską do wsi Kołtki, gdzie ponownie osiąga granicę województwa słupskiego. Stąd w kierunku północnym, zachodnim i północno-zachodnim granicą województwa do przecięcia się z linią łączącą Głobniczek z Chrostowem. Od tego miejsca w kierunku zachodnim przez osadę Chrostowo do Żydowa. Z Żydowa w kierunku południowo-zachodnim granica biegnie drogami polnymi do wsi Górawino. Tutaj granica osiąga drogę lokalną Drzewiany — Mostowo. Stąd granica biegnie w kierunku południowym drogami lokalnymi do Drzewian, a następnie poprzez Sępólno Wielkie w kierunku Białego Boru. Pozostawiając Biały Bór po stronie wschodniej granica osiąga drogę państwową Miastko — Szczecinek, którą biegnie w kierunku południowym przez Białą i Przybrdę do punktu wyjściowego w Drzonowie.

6. Jeziora Szczecineckie

Granica obszaru chronionego bierze swój początek u wschodnich rogatek Szczecinka na drodze państwowej Szczecinek — Miastko. Drogą tą granica biegnie poprzez Marcelin, Gwdę Wielką i Małą w kierunku Drzonowa. Osiągając drogę lokalną Dyminek — Dołgie granica skręca tą drogą w kierunku północno-zachodnim i poprzez Dołgie wiedzie do Stepnia, tutaj osiąga bitą drogę lokalną, która biegnie przez Dreżno w kierunku Porostu. Minąwszy północno-wschodni cypel jeziora Wierzchowo granica skręca drogą lokalną w kierunku Grąbczyna. Po minięciu Grąbczyna granica osiąga drogę państwową Bobolice — Szczecinek. Drogą tą granica biegnie w kierunku południowym przez Wierzchowo do Szczecinka. Nieopodal Szczecinka granica osiąga tor kolejowy relacji Szczecinek — Białogard, którym biegnie dalej w kierunku południowo- wschodnim aż do punktu początkowego.

7. Okolice Kalisza Pomorskiego

Poczynając od przecięcia się granicy województw pilskiego i koszalińskiego z drogą lokalną łączącą Łowicz Wałecki z Giżynem 1,5 km na zachód od Łowicza Wałeckiego granica drogą lokalną biegnie w kierunku zachodnim do Giżyna. W Giżynie granica skręca na południe i biegnie lokalną drogą utwardzoną do Kalisza Pomorskiego w okolice stacji kolejowej. Stąd torem kolejowym w kierunku zachodnim. Nie osiągając przystanku Biały Zdrój Płn. granica wchodzi na wspomnianą już drogę państwową, którą biegnie w kierunku północno-wschodnim do granicy województwa. Stąd w kierunku północnym granicą województwa koszalińskiego i pilskiego do punktu wyjściowego.

Załącznik Nr 3
do uchwały Nr X/46/75
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Koszalinie
z dnia 17 listopada 1975 r.

Zasady zagospodarowania stref chronionego krajobrazu

Dla wykorzystania obszarów chronionego krajobrazu zgodnie z interesem ogólno-społecznym, ze specyfiką poszczególnych regionów i wymogami ochrony naturalnego środowiska przyrodniczego wprowadza się następujące zasady:

I. Ochrona krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego zagwarantowana zostanie przede wszystkim w wieloletnim i perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego województwa koszalińskiego. W tym celu ustalone granice stref chronionego krajobrazu naniesione zostaną na plansze planów zagospodarowania przestrzennego, a specyficzne wymogi ochrony poszczególnych obszarów uwzględnione zostaną zarówno w ogólnym i szczegółowym planie regionalnym, jak też ogólnych i szczegółowych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

II. W celu zabezpieczenia realizacji wymogów ochrony środowiska przyrodniczego w ustalonych strefach, tak na etapie planowania przestrzennego i gospodarczego (i rewizji planów), jak i bieżącej realizacji zadań gospodarczych należy:

1) W zakresie przemysłu, urbanizacji i budownictwa:

1. Ograniczyć na obszarach chronionych lokalizację nowych i rozbudowę starych obiektów powodujących zanieczyszczenia powietrza, wody i gleby lub też uciążliwych dla otoczenia jako źródła hałasu i wydzielania odrażających woni.
2. Wprowadzić obowiązek szczególnie starannego zaopatrzenia w urządzenia zapobiegające zanieczyszczeniom środowiska wszystkich zakładów i obiektów zlokalizowanych w granicach lub w bezpośrednim sąsiedztwie stref chronionych.
3. Nadać wszelkiemu budownictwu (mieszkaniowe, turystyczne, usługowe itp) oraz wszelkim urządzeniom technicznym i komunikacyjnym cechy estetycznego wyglądu, zharmonizowania z otaczającym krajobrazem.
4. Otoczyć szczególną opieką miejsca pamięci narodowej, zabytki architektoniczne, przyrodnicze (pomniki przyrody).
5. Dążyć do maksymalnej koncentracji budownictwa uzdrowiskowego, wypoczynkowego i turystycznego celem zaoszczędzenia szczególnie cennych pod względem przyrodniczym terenów.
6. Prowadzić wzmożony nadzór budowlany w zakresie ładu przestrzennego i dyscypliny budowlanej (zwalczanie i likwidacja samowoli budowlanej).

2) W zakresie gospodarki leśnej i zadrzewieniowej

1. Zaliczyć wszystkie lasy w obrębie stref do grupy I (lasy ochronne) w rozumieniu obowiązujących zasad zagospodarowania lasów państwowego gospodarstwa leśnego i wprowadzić sukcesywnie odpowiednie zmiany w wieloletnich planach urządzenia i zagospodarowania lasów.
2. Dążyć do zalesienia wszystkich gruntów nieprzydatnych dla gospodarki rolnej (nieużytków).
3. Wprowadzać w coraz szerszym stopniu zadrzewienia kompleksowe mając na uwadze ich znaczenie biologiczne oraz wpływ na kształtowanie i podnoszenie estetycznych walorów krajobrazu. Wprowadzać leśne i zadrzewieniowe pasy ochronne.
4. Ograniczać stosowanie chemicznych środków walki ze szkodnikami leśnymi na rzecz rozszerzenia i udoskonalenia metod biologicznych.

3) W zakresie gospodarki rolnej i melioracji

1. Prowadzić prace nawadniające i odwadniające tereny (melioracje) oraz wszelkie inne przedsięwzięcia, które prowadziłyby do zmian stosunków wodnych w sposób zapewniający zachowa-

nie równowagi biologicznej środowiska na obszarach chronionych.

2. Stosować sposoby i terminy zabiegów agrotechnicznych umożliwiające uzyskanie maksymalnej retencji wodnej gleb.

Ponadto na całym obszarze chronionego krajobrazu zabrania się:

1. lokalizowania w parkach miejskich i wiejskich oraz w lasach ochronnych jakichkolwiek inwestycji nie związanych z podstawową funkcją tych obiektów,
2. zanieczyszczania wód ściekami komunalnymi bądź przemysłowymi oraz jakiegokolwiek skażania lub zanieczyszczania terenu,
3. niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin bez uzyskania zezwolenia właściwego organu,
4. urządzania pól namiotowych, campingów i parkingów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel,
5. dowolnego ustawiania tablic, reklam i napisów.

Poz. 50

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR X/1/75
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 17 listopada 1975 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu usuwania, niszczenia lub uszkadzania drzew z zadrzewień i parków na terenie województwa koszalińskiego.

Na podstawie at. 7 i 8 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. z 1964 r. nr 8 poz. 47 i z 1975 r. nr 16 poz. 91) Wojewódzka Rada Narodowa zarządza co następuje:

§ 1

W celu zapewnienia ochrony środowiska przyrodniczego wprowadza się zakaz usuwania (wycinania), niszczenia lub uszkadzania drzew z zadrzewień i parków na terenie województwa koszalińskiego.

§ 2

1. W wyjątkowych wypadkach organ administracji państwowej stopnia podstawowego może zezwolić na wycięcie drzew, o których mowa w § 1 jeżeli przemawiają za tym szczególnie ważne względy społeczno-gospodarcze, a usunięcie drzew nie spowoduje istotnych ujemnych zmian w środowisku przyrodniczym.
2. Przed podjęciem decyzji w tych sprawach organ (ust. 1) zasięga opinii komisji społecznej, którą powołuje w porozumieniu z prezydium właściwego Komitetu Frontu Jedności Narodu.

§ 3

1. Osoby fizyczne i osoby prawne, które uzyskały zezwolenie na wycięcie drzew obowiązane są do zapłaty za usunięte drzewa należności ustalonej według cennika opłat, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.
2. Wpłata należności następuje na specjalne konto przed przystąpieniem do wyrębu. Uzyskane z tego tytułu kwoty przeznacza się na finansowanie zadań w zakresie konserwacji, renowacji i budowy zieleni przede wszystkim na terenach, na których dokonano wyrębu.
3. Wysokość należności ustala organ wymieniony w § 2, który w przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami społeczno-gospodarczymi może — za zgodą Wojewody — należność, ustaloną według zasad określonych w ust. 1 obniżyć, nie więcej jednak niż o 50%.

§ 4

Postanowienia § 3 nie mają zastosowania do:

1) drzew usuwanych w ramach planowych zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i sanitarnych, prowadzonych zarówno przez jednostki gospodarki uspołecznionej jak też przez właścicieli (użytkowników) indywidualnych,
2) drzew rosnących na plantacjach i w zadrzewieniach gospodarczych, hodowlanych w celu produkcji surowca drzewnego,
3) drzew usuwanych ze względu na bezpieczeństwo publiczne w ramach zatwierdzonych planów budowy i przebudowy ulic i dróg publicznych,
4) drzew usuwanych w oparciu o zatwierdzony plan realizacyjny niezbędnego budownictwa jednorodzinnego,
5) drzew zagrażających budynkom i bezpieczeństwu mieszkańców na których usunięcie zezwoli organ określony w § 2.

§ 5

1. Osoby, które wbrew zakazowi o którym mowa w § 1 samowolnie usunęły (wycięły) lub zniszczyły albo znacznie uszkodziły drzewa, niezależnie od odpowiedzialności przewidzianej w § 6, obowiązane są do zapłaty odszkodowania w wysokości, ustalonej na podstawie cennika opłat (§ 3 ust. 1) powiększonego o 50%.
2. Przez znaczne uszkodzenia drzew (ust. 1) należy rozumieć podcięcie korzeni w odległości mniejszej niż 3 metry od pnia, zdarcie kory na przestrzeni większej niż 1/4 obwodu pnia, obłamanie lub obcięcie konarów w rozmiarze większym niż 1/4 korony lub każde inne świadome działanie powodujące zniszczenie drzewa.
3. Wysokość odszkodowania ustala organ wymieniony w § 2, a ściągnięcie należności następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 6

1. Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karze grzywny do 1.500 zł. (o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą).
2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

§ 7

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc wszelkie akty wydane w tym zakresie przez organy władzy lub administracji państwowej stopnia powiatowego.

§ 8

Wykonanie zarządzenia powierza się Wojewodzie.

§ 9

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
Władysław Kozdra

Załącznik
do zarządzenia nr X/1/75
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Koszalinie
z dnia 17 listopada 1975 r.

Cennik opłat z tytułu odszkodowania za wycięcie, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie drzew z zadrzewień i parków na terenie województwa koszalińskiego.

Cena 1 cm pierśnicy w złotych

Średnica pnia w cm na wysokości 1, 30 m (pierśnica)	Buk, dąb, grab, jesion lipa	Wiąz, platan, klony, robinia	Olsza czarna, brzozy, kasztanowiec	Topole, wierzby i inne liściaste	Świerk kłujący, jodła daglezja	sosny i inne iglaste	Drzewa objęte ochroną gatunkową egzoty
10	50	50	50	40	1200	1000	Oblicza się wg. stawek dla drzew o pierśnicy 100 cm i wyżej bez względu na grubość pnia.
11—15	250	200	200	125	1300	1100	
16—20	500	450	400	250	1400	1200	
21—25	650	700	600	375	1500	1300	
26—30	1100	950	800	500	1600	1400	
31—35	1400	1200	1000	625	1700	1500	
36—40	2000	1450	1200	750	1800	1600	
41—45	2300	1700	1400	875	1900	1700	
46—50	2500	1950	1600	1000	2000	1800	
51—55	2550	2150	1800	1125	2000	1900	
56—60	2750	2300	1950	1125	2100	2000	
61—65	2800	2400	2050	1375	2100	2000	
66—70	2850	2500	3100	1500	2100	2000	
71—75	2850	2550	2100	1500	2200	2000	
76—80	2900	2550	2100	1500	2200	2100	
81—85	2900	2600	2200	1600	2200	2100	
86—90	3000	2600	2200	1600	2200	2100	
91—95	3000	2700	2200	1600	2300	2100	
96—100 i wyżej	3200	2700	2200	1600	2300	2100	

Objaśnienia:

1. Pomiaru pierśnicy dokonuje się w pełnych centymetrach dwukrotnie (na krzyż) na wysokości 130 cm od ziemi przyjmując średnią z obydwu pomiarów.
2. Dla stawek wymienionych w tabeli należy stosować następujące współczynniki:
   — zdrowotności: — stan zły 0,5
   — stan dobry 1,0
   — stan b. dobry 2,0
   — położenia — strefa ochronna uzdrowisk i parki 3,0
   — tereny rekreacyjne i tereny zwartej zabudowy mieszkaniowej 2,0
   — strefa ochronna zakładów przemysłowych, ciągi komunikacyjne 1,5
   — pozostałe tereny miejskie i wiejskie 1,0
3. Dla drzew przesadzanych niezależnie od faktycznie poniesionych kosztów przesadzenia odszkodowanie wynosi:
   — dla drzew o pierśnicy do 10 cm — współczynnik 0,2
   10—20 cm — współczynnik 0,3
   powyżej 20 cm — współczynnik 0,5
4. W przypadku wykonywania robót ziemnych w granicach rzutu korony drzewa na głębokości poniżej 40 cm lub zmniejszenia objętości korony (obcięcia gałęzi) w granicach 10—30% należy stosować współczynnik 0,2.

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. Urz. WRN ze skorowidzem 18,— zł, opłata półroczna bez skorowidza — 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr 650-94-2-396. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie ul. A. Lampego Nr 34, podając równocześnie za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Urząd Wojewódzki w Koszalinie, ul. A. Lampego 34

PZG Koszalin D-1334 950 A-4

Cena zł 1,20